

રોમ દર્શન સ્થાપિત કરે છે - નંબર આઠ

રેતના પાયા: લાઓદિકેયન એડ્વેન્ટિઝમમાં ભવિષ્યવાણીય સત્યનો અસ્વીકાર

Jeff Pippenger

2024-08-18

પાછલા લેખમાં અમે ઈસુના નીચેના શબ્દોનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો.

ખોટા ભવિષ્યવક્તાઓથી સાવધાન રહો; તેઓ તમારાં પાસે ઘેટાંના વસ્ત્રોમાં આવે છે, પરંતુ અંદરથી તેઓ લૂંટારા વરુઓ છે. તમે તેઓને તેમના ફળોથી ઓળખશો. શું લોકો કાંટાઓ પરથી દ્રાક્ષ એકત્ર કરે છે, અથવા ઊંટકટારામાંથી અંજીર? એ જ રીતે દરેક સારો વૃક્ષ સારું ફળ આપે છે; પરંતુ બગડેલું વૃક્ષ ખરાબ ફળ આપે છે. સારો વૃક્ષ ખરાબ ફળ આપી શકતો નથી, અને બગડેલું વૃક્ષ સારું ફળ આપી શકતું નથી. દરેક એવું વૃક્ષ, જે સારું ફળ આપતું નથી, તે કાપી નાખવામાં આવે છે અને અગ્નિમાં ફેંકવામાં આવે છે. તેથી તમે તેઓને તેમના ફળોથી ઓળખશો. દરેક જણ, જે મને કહે છે, ‘પ્રભુ, પ્રભુ,’ તે સ્વર્ગના રાજ્યમાં પ્રવેશ કરશે જ નહીં; પરંતુ જે મારા સ્વર્ગસ્થ પિતાની ઇચ્છા પૂરી કરે છે, તે જ પ્રવેશ કરશે. તે દિવસે ઘણા લોકો મને કહેશે, ‘પ્રભુ, પ્રભુ, શું અમે તારા નામે ભવિષ્યવાણી કરી નહોતી? અને તારા નામે દુષ્ટાત્માઓ કાઢ્યા નહોતા? અને તારા નામે ઘણા અદ્ભુત કાર્યો કર્યા નહોતા?’ અને ત્યારે હું તેમને સ્પષ્ટપણે કહીશ, ‘હું તમને ક્યારેય ઓળખતો ન હતો; હે અધર્મ કરનારાઓ, મારી પાસેથી દૂર થાઓ.’ તેથી જે કોઈ મારા આ વચનો સાંભળે છે અને તે પ્રમાણે કરે છે, તેને હું એક બુદ્ધિમાન મનુષ્ય સમાન ગણાવીશ, જેણે પોતાનું ઘર પથ્થર ઉપર બાંધ્યું; અને વરસાદ વરસ્યો, અને પૂરો આવ્યો, અને પવનો ફૂંકાયા, અને તે ઘર પર અથડાયા; તો પણ તે પડ્યું નહીં, કારણ કે તેનો પાયો પથ્થર ઉપર નાખવામાં આવ્યો હતો. અને જે કોઈ મારા આ વચનો સાંભળે છે અને તે પ્રમાણે કરતો નથી, તે એક મૂર્ખ મનુષ્ય સમાન ગણાશે, જેણે પોતાનું ઘર રેતી ઉપર બાંધ્યું; અને વરસાદ વરસ્યો, અને પૂરો આવ્યો, અને પવનો ફૂંકાયા, અને તે ઘર પર અથડાયા; અને તે પડી ગયું; અને તેનો પતન બહુ ભયંકર હતો. મથિ 7:15-27.

1863નું બળવો લાઓદિકેયન સેવન્ટ-ડે એડ્વેન્ટિઝમ દ્વારા રેતી પર એક ખોટો પાયો બાંધવાના આરંભને ચિહ્નિત કરે છે. રેતી નિરપેક્ષ સત્યની શિલાના વિરોધમાં બહુરંગવાદના શૈતાની સિદ્ધાંતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. નિરપેક્ષ સત્ય બે સાક્ષીઓ પર સ્થાપિત થાય છે, અને હબક્કૂકના બે પવિત્ર ચાર્ટર્સ પર પ્રતિનિધિત થયેલા સત્યો, જેઓને એડ્વેન્ટિઝમે ક્રમશઃ બાજુએ મૂકી દીધા છે, બાઇબલમાંથી ઉત્પન્ન થયેલા છે અને પ્રોફેસીના આત્મા દ્વારા સમર્થિત છે. તે સત્યો નિરપેક્ષ છે.

“શત્રુ અમારા ભાઈઓ અને બહેનોના મનને આ અંતિમ દિવસોમાં સ્થિર રહી શકે એવી પ્રજાને તૈયાર કરવાની કામગીરીથી ભટકાવવાનો પ્રયત્ન કરી રહ્યો છે. તેની કૂટતર્કસભર યુક્તિઓનું ઉદ્દેશ મનને આ સમયની ભયાવહતાઓ અને ફરજોથી દૂર દોરી જવાનું છે. ખ્રિસ્ત પોતાના લોકો માટે યોહાનને આપવા સ્વર્ગમાંથી જે પ્રકાશ લઈને આવ્યા હતા, તેને તેઓ અતિ અલ્પ મૂલ્યનો ગણે છે. તેઓ શીખવે છે કે અમારી સમક્ષ જ રહેલા દૃશ્યો વિશેષ ધ્યાન પ્રાપ્ત કરવા જેટલા પૂરતા મહત્વના નથી. તેઓ સ્વર્ગીય મૂળવાળું સત્ય નિષ્પ્રભ કરી નાખે છે, અને દેવની પ્રજાને તેમના ભૂતકાળના અનુભવથી વંચિત કરીને તેના બદલે ખોટું વિજ્ઞાન આપે છે. ‘યહોવા એમ કહે છે: માર્ગોમાં ઊભા રહો, અને જુઓ, અને જૂના માર્ગો વિષે પૂછો કે સારો માર્ગ કયો છે; અને તેમાં ચાલો.’ [યર્મિયા 6:16.]”

“અમારા વિશ્વ ાસના પાયાઓને કોઈ ઉખાડી ફેંકવાનો પ્રયત્ન ન કરે,—એવા પાયાઓને, જે અમારા કાર્યના આરંભમાં પ્રાર્થનાપૂર્વક વચનના અભ્યાસ દ્વારા અને પ્રકાશન દ્વારા નાખવામાં આવ્યા હતા. આ પાયાઓ પર અમે પયાસ કરતાં વધુ વર્ષો થી નિર્માણ કરતા આવ્યા છીએ. મનુષ્યો એવું માનતા હોઈ શકે કે તેમણે કોઈ નવો માર્ગ શોધી કાઢ્યો છે, કે તેઓ પહેલેથી નાખવામાં આવેલા પાયા કરતાં

વધુ મજબૂત પાયો નાખી શકે છે; પરંતુ આ એક મહાન ભ્રમ છે. 'કારણ કે જે પાયો નાખવામાં આવ્યો છે તેના સિવાય બીજો પાયો કોઈ મનુષ્ય નાખી શકતો નથી.' [1 Corinthians 3:11.] ભૂતકાળમાં ઘણાં લોકોએ એક નવો વિશ્વ ાસ ઊભો કરવાનો, નવા સિદ્ધાંતો સ્થાપિત કરવાનો ઉપક્રમ કર્યો હતો; પરંતુ તેમનું નિર્માણ કેટલો સમય ટક્યું? તે ટૂંક સમયમાં જ પડી ગયું; કારણ કે તે શિલા પર સ્થાપિત નહોતું." Testimonies, volume 8, 296-297.

જ્યારે 11 સપ્ટેમ્બર, 2001 આવ્યો, ત્યારે પવિત્ર આત્માનો વરસાદ પણ આવ્યો.

"પછીનો વરસાદ દેવના લોકો પર વરસવાનો છે. એક શક્તિશાળી દૂત સ્વર્ગમાંથી નીચે ઊતરવાનો છે, અને સમગ્ર પૃથ્વી તેની મહિમાથી પ્રકાશિત થવાની છે." Review and Herald, April 21, 1891.

જ્યારે ન્યૂ યોર્ક શહેરની વિશાળ ઇમારતોને દેવના સ્પર્શથી ધરાશાયી કરવામાં આવી, ત્યારે ઉત્તરવર્ષાની છાંટણી શરૂ થઈ. જ્યારે 11 સપ્ટેમ્બર, 2001 આવી પહોંચ્યો, ત્યારે પાપાઈ સિદ્ધાંતોના પૂરદ્વારો મુક્ત કરવામાં આવ્યા.

"પ્રચલિત અનીતિના આ સમયમાં, જે પ્રોટેસ્ટન્ટ ચર્ચોએ 'પ્રભુ એમ કહે છે'નો ઇનકાર કર્યો છે, તેઓ એક વિચિત્ર અવસ્થાએ પહોંચી જશે. તેઓ જગત તરફ રૂપાંતરિત થઈ જશે. દેવથી તેમના વિયોગમાં, તેઓ અસત્યને અને દેવથી થતા ધર્મત્યાગને રાષ્ટ્રના કાનૂનરૂપ બનાવવા પ્રયત્ન કરશે. તેઓ દેશના શાસકો પર પ્રભાવ પાડી એવા કાયદાઓ બનાવડાવવા કાર્ય કરશે કે જેથી પાપના મનુષ્યનું ખોવાયેલું પ્રભુત્વ ફરી સ્થાપિત થાય, જે દેવના મંદિરામાં બેસીને પોતે દેવ છે એમ દર્શાવે છે. રોમન કેથોલિક સિદ્ધાંતો રાજ્યના રક્ષણ હેઠળ લેવામાં આવશે. જેઓએ દેવના કાનૂનને પોતાના જીવનનો નિયમ બનાવ્યો નથી તેઓ બાઇબલના સત્યના વિરોધને હવે વધુ સહન નહીં કરે." Review and Herald, December 21, 1897.

પેટ્રિયટ એક્ટ રોમન કેથોલિક સિદ્ધાંતોના સંરક્ષણની શરૂઆતને ચિહ્નિત કરે છે, જે ક્રમશઃ જલ્દી આવનારા રવિવારના કાયદા તરફ દોરી જાય છે. 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ ત્રીજી હાયના ઇસ્લામનું પ્રતિનિધિત્વ કરતાં ચાર પવનો ફૂંકાવા લાગ્યા.

"દૂતો ચાર પવનોને રોકી રાખી રહ્યા છે; તેઓને એવો ઉગ્ર ઘોડો દર્શાવવામાં આવ્યો છે, જે બંધન તોડી છૂટી જવા અને સમગ્ર પૃથ્વીના મુખ પર ઘસી જવા તત્પર છે, અને પોતાના માર્ગમાં વિનાશ તથા મૃત્યુ વહન કરે છે.

"શું આપણે સનાતન વિશ્વની અતિ સીમા પર જ ઊંઘતા રહીશું? શું આપણે નિષ્ક્રિય, શીતળ અને મૃતતુલ્ય રહીશું? હાય, કાશ અમારી કલીસિયાઓમાં ઈશ્વરનો આત્મા અને પ્રાણ તેમના લોકોમાં ફૂંકવામાં આવે, જેથી તેઓ પોતાના પગ પર ઊભા થાય અને જીવે. આપણને જોવાની જરૂર છે કે માર્ગ સાંકડો છે અને દ્વાર કઠિન છે. પરંતુ જ્યારે આપણે તે કઠિન દ્વારમાંથી પસાર થઈએ છીએ, ત્યારે તેની વિશાળતા અપરિમિત છે." Manuscript Releases, volume 20, 217.

વરસાદ, પવન અને પૂર 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ આવ્યા, અને લાઉદીકિયાની સેવન્ટ-ડે એડવેન્ટિસ્ટ ચર્ચની કસોટી થઈ, જેમ ખ્રિસ્તના બાપ્તિસ્મા સમયે યહૂદીઓની થઈ હતી, અને જેમ 11 ઓગસ્ટ, 1840થી શરૂ કરીને પ્રોટેસ્ટન્ટોની થઈ હતી. તે બિંદુથી લઈને 18 જુલાઈ, 2020ની બળવાખોર આગાહી સુધી, લાઉદીકિયાના સેવન્ટ-ડે એડવેન્ટિસ્ટ ધર્મનો ક્રમશઃ પતન થતો ગયો, એટલું જ નિશ્ચિતપણે જેમ યહૂદીઓના મંદિરને કોસ પહેલાં ઉજ્જડ ઠરાવવામાં આવ્યું હતું, અને જેમ 19 એપ્રિલ, 1844ની પ્રથમ નિરાશા સમયે પ્રોટેસ્ટન્ટો ધર્મત્યાગી પ્રોટેસ્ટન્ટિઝમમાં પરિવર્તિત થયા હતા.

પછી ત્રીજા દૂતનું લાઓદિકેયન આંદોલન તેના અંતિમ પરીક્ષણની પ્રક્રિયામાં પ્રવેશ્યું, અને જેમ 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના દિવસે શરૂ થયેલા પરીક્ષણમાં થયું હતું તેમ, કન્યાઓને જૂના માર્ગોમાં પાછા ફરવા

માટે બોલાવવામાં આવી, જે માત્ર પ્રથમ અને બીજા દૂતોના મિલેરાઇટ આંદોલનની મૂળભૂત સત્તાઓ જ નહોતા, પરંતુ ત્રીજા દૂતના આંદોલનની પણ મૂળભૂત સત્તાઓ હતાં.

પ્રબળ મોહભ્રમના સંદર્ભમાં તે પાયાના સત્યોના અસ્વીકારનું પ્રતિક તે સંદેશ છે, જે પૌલે બીજા થેસ્સલોનિકીઓમાં નોંધ્યો છે. તે સંદેશનું પ્રતિક દાનિયેલના પુસ્તકમાં “દૈનિક” દ્વારા કરવામાં આવ્યું છે, કારણ કે થેસ્સલોનિકીઓના તે અવતરણમાં જ વિલિયમ મિલરે સમજ્યું કે દાનિયેલના પુસ્તકમાં “દૈનિક” મૂર્તિપૂજક રોમનું પ્રતિનિધિત્વ કરતું હતું.

દાનિયેલના ગ્રંથમાં “દૈનિક” ની વ્યાખ્યાને સ્પર્શતા ગ્રંથો લખાયા છે. તેમાંના મોટાભાગના ભૂલભર્યા છે, જોકે જો તમે એડવેન્ટિસ્ટ ધર્મશાસ્ત્રી દ્વારા લખાયેલ એવું લેખન વાંચવા ઇચ્છતા હો જે આ બાબતને યોગ્ય રીતે રજૂ કરે છે, તો તમે John W. Peters દ્વારા લખાયેલ The Mystery of the Daily શોધી શકો. આ લેખમાં “દૈનિક” ના તે પાસાને ઉલ્લેખવાનો મારો આશય નથી. અન્ય કેટલાક ગ્રંથો પણ છે, જે “દૈનિક” વિષેના ખોટા દૃષ્ટિકોણનું “કોણ, શું અને શા માટે” — જે અંતે લાઓદીશીયન સેવન્ટ-ડે એડવેન્ટિઝમની અંદર સ્થાપિત થયું — તેના ઇતિહાસને આવરી લે છે.

“દૈનિક” તરીકે અનુવાદિત થયેલા હિબ્રુ શબ્દની વ્યાખ્યા, અને “દૈનિક”ના પાયાના સત્ય વિરુદ્ધના બળવાના ઇતિહાસ—જે 1901માં ખરેખર શરૂ થયો—તે હબક્કૂકની પટ્ટિકાઓમાં વારંવાર રજૂ કરવામાં આવ્યો છે, તેમજ દાનિયેલના પુસ્તક વિષેના તાજેતરના લેખોમાં પણ.

હું આ લેખમાં “the daily”નો કેન્દ્રબિંદુ રોમના પ્રતીકના અસ્વીકાર સાથે સંકળાયેલી ભવિષ્યવાણીય વિશેષતાઓ પર જ રાખવાનો હેતુ ધરાવું છું. જે કોઈ એલેન વ્હાઇટના લખાણોના અધિકારને ખરેખર સ્વીકારતા હોય, તેઓએ “the daily”ની યોગ્ય સમજ શું છે તે જાણવા માટે નીચેનું વાંચવું માત્ર જરૂરી છે.

“પછી મેં ‘Daily’ વિષે આ સંબંધમાં જોયું કે ‘sacrifice’ શબ્દ માનવીય જ્ઞાનથી ઉમેરવામાં આવ્યો હતો, અને તે મૂળ લખાણનો ભાગ નથી; અને ન્યાયના કલાકની ઘોષણા કરનારાઓને પ્રભુએ તેના વિષેનો સાચો દૃષ્ટિકોણ આપ્યો હતો. 1844 પહેલાં, જ્યારે એકતા હતી, ત્યારે લગભગ બધા જ લોકો ‘Daily’ વિષેના સાચા દૃષ્ટિકોણ પર એકમત હતા; પરંતુ 1844 પછી, ગૂંચવણમાં, અન્ય દૃષ્ટિકોણો સ્વીકારવામાં આવ્યા, અને તેના અનુસરે અંધકાર અને ગૂંચવણ આવી.” Review and Herald, November 1, 1850.

“દૈનિક” વિષે વિલિયમ મિલરની સમજણને નકારવું એ સાથે-સાથે એલેન વ્હાઇટનાં લખાણોની સત્તાને પણ નકારવું છે, કારણ કે તેણીએ જોયું હતું “કે ન્યાયની ઘડિયાળનો પોકાર આપનારાઓને પ્રભુએ તેની યોગ્ય સમજણ આપી હતી.” તેણીને આ પણ દર્શાવવામાં આવ્યું હતું કે “દૈનિક” વિષેના અન્ય મતોએ “અંધકાર અને ગૂંચવણ” ઉત્પન્ન કરી, જે ખ્રિસ્તના લક્ષણો નથી. મિલરે બીજા થેસ્સલોનિકીઓને અભ્યાસ કરતાં “દૈનિક” ને મૂર્તિપૂજક રોમ તરીકે ઓળખ્યું હતું.

“હું આગળ વાંચતો ગયો, અને દાનિયેલ સિવાય અન્ય કોઈ સ્ત્રોતો તે [દૈનિક] મળે એવો કોઈ કિસ્સો મને મળી આવ્યો નહીં. ત્યાર પછી મેં [એક કોન્ફર્ન્સની મદદથી] તેની સાથે જોડાયેલા તે શબ્દો લીધા, ‘દૂર કરવું,’ તે દૈનિકને દૂર કરશે; ‘જે સમયથી દૈનિક દૂર કરવામાં આવશે,’ વગેરે. હું આગળ વાંચતો ગયો, અને મને લાગ્યું કે આ લખાણ પર મને કોઈ પ્રકાશ મળશે નહીં; અંતે હું 2 થેસ્સલોનિકીઓ 2:7, 8 પર આવ્યો. ‘કારણ કે અધર્મનું રહસ્ય તો હવે જ કાર્ય કરી રહ્યું છે; માત્ર જે હવે અટકાવે છે તે ત્યાં સુધી અટકાવશે જ્યાં સુધી તે માર્ગમાંથી દૂર કરવામાં ન આવે, અને પછી તે દુષ્ટ પ્રગટ થશે,’ વગેરે. અને જ્યાં હું તે લખાણ સુધી પહોંચ્યો, અરે, સત્ય કેટલું સ્પષ્ટ અને મહિમામય દેખાયું! એ રહ્યું! એ જ દૈનિક છે! સારું, હવે, પૌલ ‘જે હવે અટકાવે છે,’ અથવા અવરોધે છે, તેનાથી શું અર્થ કરે છે? ‘પાપનો મનુષ્ય’ અને ‘દુષ્ટ’ દ્વારા પોપશાહીનો અર્થ થાય છે. તો પછી, એવું શું છે જે પોપશાહીને પ્રગટ થવાથી રોકે છે? કેમ, તે તો મૂર્તિપૂજકવાદ છે; તો પછી, ‘દૈનિક’નો અર્થ અવશ્યક મૂર્તિપૂજકવાદ જ થવો

જોઈએ.'—વિલિયમ મિલર, Second Advent Manual, પાનું 66." Advent Review and Sabbath Herald, January 6, 1853.

અંતે, લાઓદિકેયન એડવેન્ટિઝમે મિલર તથા જેમણે ન્યાયની ઘડિયાળનો પોકાર આપ્યો હતો તેમને આપવામાં આવેલી યોગ્ય સમજણને બાજુએ મૂકી દીધી, અને તેના સ્થાને ધર્મભ્રષ્ટ પ્રોટેસ્ટન્ટવાદના આ ભ્રાંતિપૂર્ણ વિચારને સ્વીકાર્યો કે "the daily" ખ્રિસ્તની પવિત્રસ્થાનમાંની સેવા દર્શાવે છે. આ સમજણ અનેક સ્તરો પર અસંગત છે, પરંતુ માત્ર ભ્રામક હોવા કરતાં પણ વધુ, તે એવો દાવો કરે છે કે શૈતાની પ્રતિક ખ્રિસ્તનું પ્રતિક છે.

"આ રીતે, જ્યારે અજગર મુખ્યત્વે શૈતાનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, ત્યારે ગૌણ અર્થમાં તે મૂર્તિપૂજક રોમનું પ્રતીક છે." The Great Controversy, 439.

મિલરે "the daily" ને અણજાતિ રોમ, એટલે કે અજગર તરીકે ઓળખાવ્યું હતું; પરંતુ લાઓદિકેયન એડવેન્ટિઝમે પડી ગયેલા પ્રોટેસ્ટન્ટવાદમાંથી આ વિચાર સ્વીકાર્યો કે તે ખ્રિસ્તની સ્વર્ગસ્થ પવિત્રસ્થાન-સેવાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. "the daily" ને અણજાતિ રોમ તરીકે મિલરે આપેલી ઓળખાણનો અસ્વીકાર, હબક્કૂક અધ્યાય બેની પરિપૂર્તિરૂપ બનેલા બંને પવિત્ર ચાર્ટો પર પ્રતિનિધિત્વ પામેલા એક સત્યના અસ્વીકારનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. તેથી, તે એક પાયાના સત્યનો અસ્વીકાર છે, જેમ લેવ્યવ્યવસ્થા છવીસના સાત સમયોના અસ્વીકારમાં હતું.

"દૈનિક" મૂર્તિપૂજક રોમનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે—આ સત્યને નકારવું એ એક્ઝેન્ટિઝમના પાયાઓને તથા ભવિષ્યવાણીના આત્માની સત્તાને નકારવા સમાન છે. શૈતાનના એક પ્રતીકને ખ્રિસ્તના પ્રતીક તરીકે ઓળખાવવું એ ખ્રિસ્તના કાર્યને શૈતાનના કાર્ય તરીકે ઓળખાવવાની સમકક્ષ બાબત છે.

"ખ્રિસ્તને નકારી કાઢીને યહૂદી પ્રજાએ અકષમ્ય પાપ કર્યું; અને કૃપાના આમંત્રણને અસ્વીકારીને, આપણે પણ એ જ ભૂલ કરી શકીએ છીએ. જ્યારે આપણે તેમના પ્રતિનિધિ સંદેશવાહકોનું કહેવું સાંભળવાનું અસ્વીકારીએ છીએ, અને તેના બદલે શૈતાનના એજન્ટોની વાત સાંભળીએ છીએ, જે આત્માને ખ્રિસ્તથી દૂર ખેંચવા ઇચ્છે છે, ત્યારે આપણે જીવનના રાજકુમારનું અપમાન કરીએ છીએ અને તેમને શૈતાનની સલામંડળી તથા સ્વર્ગીય વિશ્વમંડળ સમક્ષ લજ્જિત કરીએ છીએ. જ્યાં સુધી કોઈ મનુષ્ય આવું કરે છે, ત્યાં સુધી તે કોઈ આશા કે ક્ષમા મેળવી શકતો નથી, અને અંતે તે ઈશ્વર સાથે સમાધાન પામવાની દરેક ઇચ્છા ગુમાવી દેશે." The Desire of Ages, 324.

જ્યારે લાઓદિકેયન એડવેન્ટિઝમે "the daily" અને સાત સમયોની પાયાગત સમજણને નકારી, ત્યારે તેમણે માત્ર ભવિષ્યવાણીના આત્માની સત્તા અને પાયાઓને જ નકાર્યા નહીં, પરંતુ તેમણે વિલિયમ મિલરના કાર્યને પણ નકાર્યું, જેને દેવદૂત ગેબ્રિયલ અને અન્ય દેવદૂતો દ્વારા તેમની સમજણ સુધી દોરી લેવાયા હતા.

"ઈશ્વરે પોતાના દૂતને એ એવા ખેડૂતના હૃદય પર પ્રભાવ પાડવા મોકલ્યો, જેણે બાઇબલમાં વિશ્વસ કર્યો ન હતો, જેથી તેને ભવિષ્યવાણીઓનું અનુસંધાન કરવા દોરી શકાય. ઈશ્વરના દૂતોએ વારંવાર તે પસંદ કરાયેલ ચક્તિની મુલાકાત લીધી, જેથી તેના મનને માર્ગદર્શન આપે અને એવી ભવિષ્યવાણીઓને તેની સમજ માટે ખુલ્લી કરે, જે ઈશ્વરના લોકોને સદા અસ્પર્શ રહી હતી. સત્યની સાંકળનો આરંભ તેને આપવામાં આવ્યો, અને તે કડી પછી કડી શોધતા આગળ વધતો ગયો, અહીં સુધી કે તેણે ઈશ્વરના વચનને આશ્ચર્ય અને આદરભરી પ્રશંસાથી નિહાળ્યું. તેણે ત્યાં સત્યની એક સંપૂર્ણ સાંકળ જોઈ. જે વચનને તેણે અપ્રેરિત માન્યું હતું, તે હવે તેની દૃષ્ટિ સમક્ષ પોતાના સૌંદર્ય અને મહિમામાં ખુલ્લું થયું. તેણે જોયું કે શાસ્ત્રનો એક ભાગ બીજા ભાગને સમજાવે છે, અને જ્યારે કોઈ એક પાઠ તેની સમજ માટે બંધ રહેતો, ત્યારે તે વચનના બીજા ભાગમાં એવું શોધી કાઢતો જે તેને સમજાવતું. તેણે ઈશ્વરના પવિત્ર વચનને આનંદ સાથે અને અતિ ઊંડા માન તથા ભયભક્તિ સાથે માન આપ્યું."

“તેમનો દૂત” એ દેવદૂત ગેબ્રિયલની ઓળખ કરાવતું એક પ્રયોગ છે.

દૂતના આ શબ્દો, ‘હું ગેબ્રિયલ છું, જે દેવની સન્નિધિમાં ઊભો રહું છું,’ દર્શાવે છે કે તે સ્વર્ગીય દરબારોમાં અતિ ઉચ્ચ સન્માનના સ્થાન પર સ્થિત છે. જ્યારે તે દાનિયેલ પાસે સંદેશ લઈને આવ્યો, ત્યારે તેણે કહ્યું, ‘આ વાતોમાં મારી સાથે અડગ રહેતો કોઈ નથી, સિવાય તમારા રાજકુમાર મીખાયલ [ખ્રિસ્ત].’ Daniel 10:21. ગેબ્રિયલ વિષે તારણહાર પ્રકટીકરણમાં કહે છે કે ‘તેમણે તેને પોતાના દૂત દ્વારા પોતાના સેવક યોહાનને મોકલીને સંકેતરૂપે પ્રગટ કર્યું.’ Revelation 1:1.” The Desire of Ages, 99.

શૈતાની પ્રતિકને ખ્રિસ્તના પ્રતિક તરીકે ઓળખાવવું માત્ર અક્ષમ્ય પાપનું સમાંતર નથી, પરંતુ અક્ષમ્ય પાપ ખ્રિસ્ત જે દૂતોને મોકલે છે તેમની અસ્વીકાર સાથે પણ સંકળાયેલું છે. તેથી “દૈનિક” અક્ષમ્ય પાપનું પ્રતિક બને છે, અને જ્યારે એ સમજવામાં આવે છે કે “પસંદ કરાયેલ,” વિલિયમ મિલરને તે સત્યની સાચી સમજ તરફ દોરવામાં આવ્યા હતા, અને ત્યારબાદ જ્યારે તેનું અસ્વીકાર કરવામાં આવ્યું, ત્યારે તે સીધું જ દ્વિતીય થેસલોનિકીઓને અનુરૂપ ઠરે છે, જે શાસ્ત્રનો એ જ વિભાગ છે જ્યાં મિલરે પોતાની શોધ કરી હતી. તે સત્યનો અસ્વીકાર કરવો એ સત્યને પ્રેમ ન કરવાના પુરાવા સમાન છે, અને તે બળવો પવિત્ર આત્માને દૂર થવા તથા શૈતાનના અપવિત્ર આત્માને સોંપી દેવાય તેવું પરિણામ પેદા કરે છે, જેને પૌલે પ્રબળ ભ્રાંતિ તરીકે ઓળખાવી છે.

જેમ “તારા લોકોના લૂંટારાઓ”, જેઓ “દર્શનને સ્થિર કરે છે”, તે મૂર્તિપૂજક રોમનું પ્રતિક છે, તેમ “નિત્ય” પણ મૂર્તિપૂજક રોમનું પ્રતિક છે. બીજા થેસલોનિકીઓના સંદર્ભમાં, પૌલ શીખવે છે કે બીજા અધ્યાયના સંદેશનો અસ્વીકાર એનો પુરાવો છે કે આવું કરનારાઓ સત્યને પ્રેમ કરતા નથી. કારણ કે તેઓ અધ્યાયમાં પ્રતિનિધિત્વ પામેલા સત્યને પ્રેમ કરતા નથી, તેથી તેઓ પ્રબળ ભ્રમણા પ્રાપ્ત કરે છે.

બધા ભવિષ્યવક્તાઓ અંતિમ દિવસોને સંબોધી રહ્યા છે, અને આ લેખમાં અગાઉના પ્રેરિત અવતરણો દર્શાવે છે કે પવિત્ર આત્માના ઢોળાવના સમયમાં સત્યને પ્રેમ ન કરનારાઓ પર પ્રબળ ભ્રમ આવે છે. એક વર્ગ તેલ પ્રાપ્ત કરી રહ્યો છે, અને બીજો વર્ગ પ્રબળ ભ્રમ પ્રાપ્ત કરી રહ્યો છે.

પવિત્ર આત્મા ઇતિહાસના તે સમયગાળા દરમિયાન ઉંડેલવામાં આવે છે, જ્યારે 11 સપ્ટેમ્બર, 2001થી લઈ જલ્દી આવનાર રવિવારના કાનૂન સુધીના મુદ્દાંકનના સમયના બે પરીક્ષણકાળ દરમિયાન ખુલ્લું કરાયેલા જ્ઞાનના વધારાને જે લોકો નકારી કાઢે છે, તેમનામાંથી પવિત્ર આત્મા દૂર કરવામાં આવે છે. અગાઉના એક અવતરણને પુનરાવર્તિત કરતાં:

“અંતિમ દિવસો તરફ નજર કરતાં, એ જ અનંત શક્તિ તેઓ વિષે ઘોષણા કરે છે જેઓએ ‘સત્યના પ્રેમને સ્વીકાર્યો નહીં, જેથી તેઓ ઉદ્ધાર પામે,’ ‘આ કારણથી ઈશ્વર તેઓને પ્રબળ ભ્રમણામાં મોકલશે, જેથી તેઓ અસત્યમાં વિશ્વાસ કરે: જેથી તેઓ બધા દંડિત થાય જેઓએ સત્યમાં વિશ્વાસ કર્યો નહીં, પરંતુ અધર્મમાં આનંદ માન્યો.’ તેઓ તેમના વચનની શિક્ષાઓનો અસ્વીકાર કરે છે ત્યારે, ઈશ્વર પોતાનો આત્મા પાછો ખેંચી લે છે અને તેમને તે છેતરપિંડીના હવાલે કરી દે છે જેને તેઓ પ્રેમ કરે છે.”

Early Writings, 46.

પંક્તિ પર પંક્તિ, દાનિયેલ શીખવે છે કે અંતિમ દિવસોમાં તારા લોકોના લૂંટારાઓ, (રોમનું એક પ્રતીક) જ દર્શનને સ્થાપિત કરે છે. લૂંટારાઓને “દૈનિક” તરીકે પણ દર્શાવવામાં આવ્યા છે. સલોમોન શીખવે છે કે અંતિમ દિવસોમાં જેમને દર્શન નથી તેઓ નષ્ટ થાય છે, એટલે કે તેઓ નિર્વસ્ત્ર બને છે. નિર્વસ્ત્ર બનાવવામાં આવવું એટલે લાઓદિકીય હોવું, અને લાઓદિકીય એટલે મૂર્ખ કન્યા.

“મૂર્ખ કન્યાઓ દ્વારા પ્રતિનિધિત થયેલી ચર્ચની સ્થિતિને લાવોદિકેયાની સ્થિતિ તરીકે પણ વર્ણવવામાં આવી છે.” Review and Herald, August 19, 1890.

અર્ધરાત્રિના પોકારનો સંદેશ આવે ત્યારે મૂર્ખ કન્યા થવું એ તે જ પ્રગટ કરવું છે જેને યોહાન પ્રકટીકરણ અધ્યાય સોળમાં આ રીતે નોંધે છે: “તારી નગ્નતાની શરમ.” છઠ્ઠી મહામારીમાં યોહાનની ચેતવણી અજગર, પશુ અને ખોટા પ્રભુવક્તાના ત્રિવિધ સંઘ સાથે સંબંધિત છે, જે 1989 થી વિશ્વને આમંત્રિડોન તરફ દોરી જવાની પ્રક્રિયામાં છે.

બીજા થેસ્સલોનિકીઓમાં પૌલનો સંદેશ માત્ર એટલો નથી કે દાનિયેલમાં મૂર્તિપૂજક રોમને “દૈનિક” તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યું છે, પરંતુ આ અધ્યાય મૂર્તિપૂજક રોમ અને પાપલ રોમ વચ્ચેના સંબંધ પર ભાર મૂકે છે. ઇ.સ. ૫૩૮માં ધરતીના સિંહાસન પર આવવાથી પાપના મનુષ્યને મૂર્તિપૂજક રોમે રોક્યો હતો (અટકાવ્યો હતો). એકવાર મૂર્તિપૂજક રોમ દૂર કરવામાં આવ્યો, ત્યારે “અધર્મનું રહસ્ય,” “તે દુષ્ટ,” જે રોમનો પોપ છે, પ્રકાશમાં આવે છે. આ અધ્યાયમાં પૌલ મૂર્તિપૂજક અને પાપલ રોમ વચ્ચેના એક નિર્દિષ્ટ ભવિષ્યવાણીય સંબંધની ઓળખ કરાવે છે. આ અધ્યાયના ઉપદેશને નકારવો એટલે સત્યને નકારવું અને પ્રબળ ભ્રમણાને સ્વીકારવી.

કોઈ પણ રીતે કોઈ માણસ તમને ભ્રમમાં ન મૂકે; કારણ કે તે દિવસ ત્યાં સુધી આવશે નહિ, જ્યાં સુધી પહેલાં ધર્મત્યાગ ન થાય અને પાપનો માણસ, વિનાશનો પુત્ર, પ્રગટ ન થાય; જે દરેક તે વસ્તુનો વિરોધ કરે છે અને પોતાની જાતને ઊંચી ઠરાવે છે, જે દેવ કહેવાય છે કે જેની ઉપાસના થાય છે; એટલું કે તે દેવની જેમ દેવના મંદિરમાં બેસે છે અને પોતે દેવ છે તેમ દર્શાવે છે. શું તમને યાદ નથી કે હું હજી તમારી સાથે હતો ત્યારે મેં તમને આ વાતો કહી હતી? અને હવે તમે જાણો છો કે તેને શું રોકી રહ્યું છે, જેથી તે પોતાના સમયમાં પ્રગટ થાય. કારણ કે અધર્મનું રહસ્ય તો અત્યારે જ કાર્યરત છે; ફક્ત જે હવે અટકાવે છે તે, માર્ગમાંથી દૂર કરવામાં આવે ત્યાં સુધી, અટકાવતું રહેશે. અને ત્યાર પછી તે દુષ્ટ પ્રગટ થશે, જેને પ્રભુ પોતાના મુખના શ્વાસથી નાશ કરશે અને પોતાના આગમનના તેજથી વિનાશ પામીશ; તે જ, જેનું આગમન શેતાનની ક્રિયા અનુસાર સર્વ પ્રકારની શક્તિ, ચિહ્નો અને ખોટા અજાયબ કાર્યો સાથે થાય છે, અને નાશ પામનારાઓમાં અધર્મના સર્વ પ્રકારના છળ સાથે થાય છે; કારણ કે તેઓએ સત્યના પ્રેમને સ્વીકાર્યો નહિ, જેથી તેઓ ઉદ્ધાર પામે. અને આ કારણસર દેવ તેઓ પર પ્રબળ ભ્રાંતિ મોકલશે, જેથી તેઓ અસત્ય પર વિશ્વાસ કરે; જેથી તેઓ બધા દંડિત થાય જેઓએ સત્ય પર વિશ્વાસ કર્યો નહિ, પરંતુ અધર્મમાં પ્રસન્નતા લીધી. 2 થેસ્સલોનિકીઓ 2:3-12.

આ અંતિમ દિવસોના લોકો “શાપગ્રસ્ત” કેમ છે? તેઓ પર “ભારે ભ્રમ” કેમ મોકલવામાં આવે છે? તેઓ કેમ “નાશ પામે” છે અને આમ કરીને પોતાની નિર્વસ્ત્રતાની લાજ પ્રગટ કરે છે? આ વિભાગ જણાવે છે કે તેનું કારણ એ છે કે તેઓ સત્યને પ્રેમ કરતા નથી; અને આ અધ્યાયમાં પ્રસ્તુત થયેલું સત્ય એ ઓળખાવે છે કે મૂર્તિપૂજક રોમ, બાઇબલની ભવિષ્યવાણીનું ચોથું રાજ્ય, મૂર્તિપૂજકતા દૂર ન થાય ત્યાં સુધી પોપીય રોમ, બાઇબલની ભવિષ્યવાણીનું પાંચમું રાજ્ય, ને સિંહાસન પર આરોહણ કરવા રોકી રાખશે.

અધ્યાયમાં ઓળખવામાં આવેલ મૂર્તિપૂજક રોમ અને પાપલ રોમ વચ્ચેનો સંબંધ, યોહાન દ્વારા પણ પર્ગમોસની કલીસિયા અને થુઆતીરાની કલીસિયા વચ્ચેના સંબંધ સાથે ઓળખવામાં આવ્યો છે. પર્ગમોસ મૂર્તિપૂજક રોમ સાથે સમાનરૂપ છે અને થુઆતીરા પાપલ રોમ છે. પાઉલ અને યોહાન આ બે સત્તાઓના સંબંધના બે સાક્ષીઓ પ્રદાન કરે છે, જેમ દાનિયેલનું પુસ્તક પણ કરે છે.

દાનિયેલના ત્રીજા અધ્યાયમાં, મૂર્તિપૂજક રોમ અને પાપલ રોમ વચ્ચેનો સંબંધ વારંવાર રજૂ કરવામાં આવ્યો છે. દાનિયેલ બેમાં, તે લોખંડ અને ચીકણી માટીના મિશ્રણ દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યો છે. દાનિયેલ સાતમાં મૂર્તિપૂજક તથા પાપલ રોમ બન્ને “ભિન્ન” રાજ્યો છે, અને યદ્યપિ દાનિયેલ બે આ બન્ને શક્તિઓને મિશ્રણરૂપે દર્શાવે છે, તો પણ સાતમો અધ્યાય નિર્દેશ કરે છે કે પાપલ શક્તિ મૂર્તિપૂજક રોમના

દસ-શિંગડાવાળા રાજ્ય માંથી ઉત્ પન્ન થાય છે. દાનિયેલ આઠમાં નવથી બાર સુધીના વયનોનું નાનું શિંગડું તેના બન્ને તબક્કાઓમાં રોમ જ છે. નવમો અને અગિયારમો વયન પુલ્કિ લંગમાં નાનું શિંગડું દર્શાવે છે, તેથી તે મૂર્તિપૂજક રોમને ઓળખાવે છે, અને દસમો તથા બારમો વયન સ્ત્રીલિંગમાં નાનું શિંગડું દર્શાવે છે, તેથી તે પાપલ રોમને ઓળખાવે છે.

દાનિયેલના આઠમા અધ્યાયની તેરમી વાણીમાં, મૂર્તિપૂજક રોમ અને પાપાસત્તાવાળું રોમ બે ઉજાડ પાડી નાખનાર શક્તિઓ તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યા છે. મૂર્તિપૂજક રોમ “દૈનિક” ઉજાડ પાડી નાખનાર શક્તિ છે, અને પાપાસત્તાવાળું રોમ અપરાધરૂપ ઉજાડ પાડી નાખનાર શક્તિ છે. અગિયારમા અધ્યાયની એકત્રીસમી વાણીમાં મૂર્તિપૂજક રોમની “દૈનિક” ઉજાડ પાડી નાખનાર શક્તિ, જે પાપાસત્તાની શક્તિ છે, તે ઘૃણાસ્પદ ઉજાડ પાડી નાખનાર શક્તિને સ્થાપે છે. બારમા અધ્યાયની અગિયારમી વાણીમાં પાપાસત્તાની ઘૃણાસ્પદ ઉજાડ પાડી નાખનાર શક્તિને સ્થાપિત કરવા માટે મૂર્તિપૂજક રોમની “દૈનિક” ઉજાડ પાડી નાખનાર શક્તિ દૂર કરવામાં આવે છે.

રોમની બે ઉજાડ પાડી દેનારી સત્તાઓનો પરસ્પર સંબંધ દાનિયેલ અને પ્રકાશનના પુસ્તકોનો મુખ્ય વિષય છે, અને એ જ સંબંધને પૌલ તે સત્ય તરીકે ઓળખાવે છે જેને કોઈ વ્યક્તિએ પ્રેમ કરવો જરૂરી છે, જો તે ખોટ પર વિશ્વાસ કરવાથી ઉપજતા પ્રબળ ભ્રમથી દૂર રહેવા ઇચ્છે. દેવ ક્યારેય પુનરુક્તિશીલ નથી, અને પેગન રોમ તથા પાપલ રોમના પરસ્પર સંબંધનું દરેક પ્રતિનિધિત્વ આ વિષય પર પોતાની વિશિષ્ટ સાક્ષી આપે છે; પરંતુ અંતિમ દિવસોમાં રોમના પ્રતીકને નકારવું એટલે અંતિમ વર્ષાને નકારવી અને તેની જગ્યાએ પ્રબળ ભ્રમ સ્વીકારવો. તેનો અર્થ એ છે કે સદાકાળ માટે નિર્વસ્ત્ર લાઉડિકિયા તરીકે ઓળખાવું.

લાઓદિકિયાના એડપ્લાઈટિસ્ટ ઇતિહાસકારો, વિલિયમ મિલરના કાર્ય અને સ્થાન માટે કોઈ પવિત્ર આદર પ્રગટ કરતા ન હોવા છતાં, એટલું તો ઓળખે છે કે પેગન રોમ અને પાપલ રોમ વચ્ચેના સંબંધની તેમની ઓળખ જ તે ભવિષ્યવાણીય માળખું હતું, જેના ઉપર તેમણે પોતાના ભવિષ્યવાણીના “સર્વ” પ્રયોગો નિર્માણ કર્યા હતા. ગેબ્રિયેલ તથા અન્ય દૂતોને મિલરને પેગન રોમ અને પાપલ રોમ વચ્ચેનો સંબંધ સમજાવવામાં માર્ગદર્શન આપ્યું, પરંતુ પોતાના ઇતિહાસમાં તેણે રોમને ડ્રેગન, પશુ અને ખોટા પ્રભુવક્તા એમ ત્રણગણા અસ્તિત્વ તરીકે જોયું નહોતું.

તેના સમયમાં સંયુક્ત રાજ્યોએ હજી ખોટા પ્રવીક્તા તરીકેની પોતાની ભૂમિકા આરંભી નહોતી, કારણ કે સંયુક્ત રાજ્યનાં પ્રોટેસ્ટન્ટો 1844 સુધી રોમની પુત્રીઓ બન્યાં નહોતાં, અને મિલરના પાયાના કાર્યને પહેલેથી જ 1842ના મે માસમાં તૈયાર કરાયેલા 1843ના ચાર્ટ પર સ્થાન આપવામાં આવ્યું હતું.

૧૮૮૯માં દાનિયેલ અધ્યાય અગિયારની છેલ્લી છ વાણીઓનું ઉદ્ઘાટન થયું, અને તે સમયગાળા માટેના સંદેશવાહકે ઓળખ્યું કે અધ્યાય અગિયારની ચાલીસથી પાંતાલીસ વાણીઓ દરમિયાન ત્રણ સત્તાઓની ભવિષ્યવાણીય પ્રવૃત્તિઓ પ્રવર્તે છે. ચાલીસમી વાણીમાં દક્ષિણનો રાજા અજગરની સત્તા છે; ઉત્તરનો રાજા પાપાસત્તા છે, જેને વાણીના આરંભમાં ૧૭૮૮માં નેપોલિયોની ફ્રાંસની અજગરસત્તાના હાથે તેનું ઘાતક ઘા આપવામાં આવ્યો હતો. આ વાણીમાં પાપાસત્તા તેના ઘાતક ઘાને સાજું કરવાની પ્રક્રિયા શરૂ કરે છે. ૧૮૮૯માં ઉત્તરનો રાજા સોવિયેત સંઘની અજગરસત્તા સામે પ્રતિઆક્રમણ કરે છે, જે ત્યારે દક્ષિણનો રાજા બની ગઈ હતી. જ્યારે કેથોલિકવાદનું પશુ સોવિયેત સંઘ સામે પ્રતિઆક્રમણ કરે છે, ત્યારે તે સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકાની પ્રતિનિધિ સેના સાથે આવે છે, જે પ્રકાશિતવાક્ય અધ્યાય સોળનો ખોટો ભવિષ્યવક્તા છે. દક્ષિણનો અજગર રાજા, ઉત્તરનો પશુ રાજા, અને રથો, અશ્વારો તથા જહાજોના ખોટા ભવિષ્યવક્તા—આ બધાનું ચિત્રણ ચાલીસમી વાણીમાં થયું છે, અને ભવિષ્યવાણીય રેખા પાંતાલીસમી વાણીમાં પૂર્ણ થાય છે, જ્યારે પાપાસત્તા “પોતાના અંતે આવે છે અને તેને મદદ કરનાર કોઈ નથી.”

પ્રકાશન ગ્રંથના સોળમા અધ્યાયમાં આર્મિગેડોન એક પ્રતીકાત્મક ભૌગોલિક વિસ્તાર છે, જે ખ્રિસ્તના પુનરાગમન પહેલાં માનવજાતની બળવાખોરીને ઓળખાવે છે. આર્મિગેડોન એક પ્રતીક છે; આ શબ્દ બે

શબ્દ દોષી બનેલો છે: “હાર,” જેનો અર્થ પર્વત થાય છે, અને “મેગિદ્ગો,” જે યિઝ્હાવેલની ખીણ છે. મેગિદ્ગો ખીણ હોવા છતાં યોહાને મેગિદ્ગો સાથે એક પર્વતને જોડ્યું છે—આ હકીકત ભવિષ્યવાણીના વિધિાર્થીને સૂચવે છે કે આર્મિગેડોન એક પ્રતીક છે, જેમાં ભૌગોલિક સંદર્ભ સમાવાયેલો છે, કારણ કે યિઝ્હાવેલની ખીણમાં કોઈ પર્વત નથી.

યિઝ્હાવેલની ખીણ ત્રણ સમુદ્રો (ભૂમધ્ય સમુદ્ર, ગલિલનું સમુદ્ર, અને મૃત સમુદ્ર) તથા યરુશાલેમની વચ્ચે સ્થિત છે. તે ઉત્તર ઇઝરાયેલમાં પ્રમાણમાં કેન્દ્રીય સ્થાન ધરાવે છે, અને આ ત્રણ જળાશયો તથા યરુશાલેમ તેની આસપાસ વિવિધ દિશાઓમાં આવેલાં છે. દાનિએલ અગિયારના પિસ્તાળીસમા પદમાં ઉત્તરનો રાજા પોતાના અંતે પહોંચે છે અને તેને સહાય કરનાર કોઈ હોતું નથી, અને એ પદ તેના ભૂગોળીય અંતને સમુદ્રો અને યરુશાલેમના મહિમાવંત પવિત્ર પર્વતની વચ્ચે તરીકે ઓળખાવે છે. દાનિએલ અગિયારનું ચાલીસમું પદ તે ત્રણ શક્તિઓનો પરિચય કરાવે છે, જે પાપલ સત્તાના પ્રાણઘાતક ઘાવના આરોગ્યલાભ અને તેના અંતિમ અંતના વિષય છે.

આ પદસમૂહના પ્રથમ વાક્યખંડમાં 1798 માં અંતકાળની ઓળખ આપવામાં આવે છે, જ્યારે પાપાસત્તાને તેનું પ્રાણઘાતક ઘા લાગ્યું હતું; અને પંચોતાલીસમું પદ તેના સ્થાયી પ્રાણઘાતક ઘાની ઓળખ આપે છે. પાપલ સત્તાના પ્રથમ અને અંતિમ મૃત્યુ વચ્ચેનો ભવિષ્યવાણીય ઇતિહાસ માનવજાતિના બળવાખોરીની ઓળખ આપે છે, જ્યારે તેઓ પાપલ સત્તાની સર્વોચ્ચતા ફરી સ્થાપિત કરે છે, તે સમયે જ્યારે તેના અંતિમ વિનાશ પહેલાં તેના પ્રાણઘાતક ઘાનું ઉપચાર થાય છે. આ છ પદો સત્યની મુદ્રા ધારણ કરે છે, કારણ કે શરૂઆત અને અંત બંને પાપલ સત્તાનું મૃત્યુ છે, અને મધ્યવર્તી પદો માનવજાતિની બળવાખોરી દર્શાવે છે, કારણ કે પ્રથમ પ્રાણઘાતક ઘાનું ઉપચાર થાય છે.

મિલરને મૂર્તિપૂજક રોમ અને પાપલ રોમના પરસ્પર સંબંધ વિષે સ્વર્ગીય દૂતો પાસેથી પ્રકાશ આપવામાં આવ્યો હતો. ભવિષ્યવાણીના માળખાને સમજવા માટેની કુંજી, જેને તેણે પોતાની તમામ ભવિષ્યવાણીય લાગુ પડતી બાબતોમાં ઉપયોગમાં લીધી, તે બીજા થેસલોનિકીઓમાં આવેલું “દૈનિક” હતું. તે અધ્યાયમાં “દૈનિક” મૂર્તિપૂજક રોમ છે, અને એ જ બાબતે તે દર્શનને સ્થાપિત કર્યું હતું, જેને વિલિયમ મિલર સમજવા લાગ્યો; કારણ કે અધ્યાય અગિયારની ચૌદમી વચનમાં “તારા લોકોના લૂટારાઓ” તરીકે ઉલ્લેખાયેલું રોમ જ તે દર્શનને સ્થાપિત કરે છે.

૧૯૮૯માં જ્ઞાનની વૃદ્ધિને સમજવા માટે ઊભો કરવામાં આવેલ દૂત રોમના ત્રિવિધ સ્વભાવને સમજવા આવ્યો. મિલર પ્રથમ અને બીજા દૂતોનો સંદેશવાહક હતો, અને તેણે વિશ્વ સમક્ષ રજૂ કરેલી દર્શન-વાણીની સ્થાપના કરવા માટે રોમના પ્રથમ અને બીજા પ્રગટ સ્વરૂપોને સમજ્યા હતા. ત્રીજા દૂતનો સંદેશવાહક રોમના ત્રણેય પ્રગટ સ્વરૂપોને સમજવા આવ્યો, જેથી તેને વિશ્વને પ્રખ્યાત કરવા માટે આપવામાં આવેલ દર્શનની સ્થાપના કરી શકે.

રોમનું પ્રથમ પ્રગટ સ્વરૂપ મૂર્તિપૂજક રોમ હતું. મૂર્તિપૂજક રોમમાંથી રોમનું બીજું પ્રગટ સ્વરૂપ, એટલે કે પાપલ રોમ, બહાર આવ્યું. પ્રથમ બે પ્રગટ સ્વરૂપોમાંથી આધુનિક રોમ ઉત્પન્ન થયું, જે અજગર, પશુ અને ખોટા ભવિષ્યવક્તાની ત્રિવિધ સંધિ છે.

આગામી લેખમાં આપણે એક્ઝેન્ટ ઇતિહાસમાં “the daily” સંબંધિત વિવાદની શ્રેણીને આગળ ચાલુ રાખીશું.

“જે સપાટી નીચે જુએ છે, જે સર્વ મનુષ્યોનાં હૃદયો વાંચે છે, તે તેઓ વિષે કહે છે જેઓને મહાન પ્રકાશ મળ્યો છે: ‘તેઓ તેમની નૈતિક અને આત્મિક સ્થિતિને કારણે પીડિત અને સ્તબ્ધ નથી.’ હા, તેઓએ પોતાના જ માર્ગો પસંદ કર્યા છે, અને તેમની આત્મા તેમની ઘૃણાસ્પદ બાબતોમાં આનંદ પામે છે. ‘હું પણ તેમની ભ્રમનાઓ પસંદ કરીશ, અને જેના તેઓ ભય રાખે છે તે તેમના પર લાવીશ; કારણ કે

જ્યારે મેં બોલાવ્યું, ત્યારે કોઈએ ઉત્તર આપ્યો નહિ; જ્યારે મેં કહ્યું, ત્યારે તેઓએ સાંભળ્યું નહિ: પરંતુ તેમણે મારી નજર સમક્ષ દુષ્ટતા કરી, અને જેમાં મને આનંદ નહોતો તેમાં તેમણે પસંદગી કરી.’ ‘દેવ તેઓને પ્રબળ ભ્રમણા મોકલશે, જેથી તેઓ અસત્યમાં વિશ્વાસ કરે,’ કારણ કે તેમણે ‘ઉદ્ધાર પામવા માટે સત્યના પ્રેમને સ્વીકાર્યો નહિ,’ ‘પરંતુ અધર્મમાં પ્રસન્નતા લીધી.’ યશયા 66:3, 4; 2 થેસ્સલોનિકીઓ 2:11, 10, 12.”

“સ્વર્ગીય શિક્ષકે પૂછ્યું: ‘તે કરતાં વધુ પ્રબળ કયો ભ્રમ મનને છેતરી શકે કે તમે યોગ્ય પાથે બાંધકામ કરી રહ્યા છો અને દેવ તમારા કાર્યોને સ્વીકારે છે, જ્યારે વાસ્તવમાં તમે ઘણી બાબતોમાં સાંસારિક નીતિ અનુસાર કાર્ય કરી રહ્યા છો અને યહોવા વિરુદ્ધ પાપ કરી રહ્યા છો? હાથ, તે એક મહાન છેતરપિંડી છે, એક મોહક ભ્રાંતિ છે, જે મન પર અધિકાર જમાવે છે, જ્યારે મનુષ્યો, જેઓ ક્યારેક સત્યને ઓળખતા હતા, દેવભક્તિના આત્મા અને શક્તિના સ્થાને તેના માત્ર સ્વરૂપને જ માન્ય ગણે છે; જ્યારે તેઓ માને છે કે તેઓ ધનિક છે, સંપત્તિથી સમૃદ્ધ થયા છે અને તેમને કશાની જરૂર નથી, જ્યારે વાસ્તવમાં તેઓને દરેક વસ્તુની જરૂર છે.’”

“પોતાના વસ્ત્રોને નિષ્કળંક રાખી રહેલા પોતાના વિશ્વાસુ સેવકો પ્રત્યે ઈશ્વર બદલાયો નથી. પરંતુ ઘણા લોકો પોકારી રહ્યા છે, ‘શાંતિ અને સુરક્ષા,’ જ્યારે અચાનક વિનાશ તેમની ઉપર આવી રહ્યો છે. જ્યાં સુધી સંપૂર્ણ પસ્તાવો ન થાય, જ્યાં સુધી મનુષ્યો સ્વીકારોક્તિ દ્વારા પોતાના હૃદયોને નમ્ર ન કરે અને યેશુમાં જેવું સત્ય છે તેમ તેને સ્વીકાર ન કરે, ત્યાં સુધી તેઓ ક્યારેય સ્વર્ગમાં પ્રવેશ કરશે નહીં. જ્યારે અમારા સમૂહમાં શુદ્ધિકરણ થશે, ત્યારે આપણે હવે સમૃદ્ધ અને સંપત્તિથી વધેલા, કશાની જરૂર નથી એવી ગર્વભરી દલીલ કરતાં નિશ્ચિંત રહીશું નહીં.”

“કોણ સત્યતાપૂર્વક કહી શકે: ‘અમારું સોનું અગ્નિમાં કસાયેલું છે; અમારા વસ્ત્રો જગતથી નિષ્કળંક છે?’” મેં અમારા શિક્ષકને કથિત ધર્મિકતાનાં વસ્ત્રો તરફ સંકેત કરતાં જોયા. તેઓએ તે ઉતારી નાખ્યાં, અને નીચેનાં કલંકને ઉઘાડો પાડ્યો. પછી તેમણે મને કહ્યું: ‘શું તું જોઈ શકતી નથી કે તેમણે કેવી ઢોંગભરી રીતે પોતાની અપવિત્રતા અને સ્વભાવની સડણને ઢાંકી રાખી છે? “વિશ્વાસુ નગર કેવી રીતે વ્યભિચારિણી બની ગયું છે!” મારા પિતાનું ઘર વેપારનું ઘર બની ગયું છે, એવું સ્થાન, જ્યાંથી દેવી ઉપસ્થિતિ અને મહિમા પ્રસ્થાન કરી ચૂક્યાં છે! આ કારણે નિર્બળતા છે, અને શક્તિનો અભાવ છે.’”

Testimonies, volume 8, 249, 250.